

mod som Vederlag herfor til Statskassen at indbetale en Sum, svarende til 10 pCt. af det paagjældende Selskabs Aktiekapital, saaledes som denne var den 1ste Januar 1895, dog at der i den nævnte Kapital for de Selskabers Vedkommende, hvis Koncessioner omfatte Anlæg, hvortil Staten ikke har nogen Ret, fradrages de Beløb, der ere medgaaede i Anledning af saadanne Anlæg, forsaavidt de ere dækkede ved Forøgelse af Aktiekapitalen. Ministeren for offentlige Arbejder afgjør endelig ligeoverfor vedkommende kommunale Styrelse alle med Hensyn til Vederlagets Beregning opstaaende Spørgsmaal. Er en kommunal Styrelse paa foranførte Maade indtraadt i Statens Ret, kan Ministeren for offentlige Arbejder paa derom fra vedkommende kommunale Styrelse fremkommen Begjæring meddele denne en Eneretsbevilling i Henhold til nærværende Lov til Driften af den paagjældende Sporvejsstrækning eller en Del af samme. Den ny Eneretsbevilling kan dog ikke træde i Kraft forinden den tidligere Koncessions Udløb, medmindre dennes Indehaver hertil giver sit Samtykke. Samme Regler komme til Anvendelse, naar vedkommende kommunale Styrelse ønsker Eneretsbevilling i Henhold til denne Lov for en Sporvejsstrækning med Hensyn til hvilken Staten ikke har den ovennævnte Ret. Opstaar der Uenighed mellem flere kommunale Styrelser, der ere interesserede i Anlæg, der falde ind under nærværende Paragraf, om Forholdenes Ordning, bliver der at forholde overensstemmende med foranstaaende. — Ved denne Lovs Ikrafttræden bortfalder den Indenrigsministeren ved Lovene af 23de Januar 1862 og 20de Februar 1875 givne Bemyndigelse til at meddele Koncession paa Anlæg og Drift af Sporveje.